

Varij nas Mati

GLASILO ŽUPNIJE

S SALEZIJANSKIM
MLADINSKIM CENTROM

LJUBLJANA RAKOVNIK

60^{LET}
ŽUPNIJE

NOVEMBER 2019 / ŠTEVILKA 9 / LETO XXXVII

Lk 20,27–38

ZADNJA POSTAJA

V tem mesecu se je gotovo vsak od nas ustavil in pomudil tudi na kraju, ki je svet in skrivnosten. O njem nam naš pesnik Župančič poje: »Tihi, skrivnostni tisti so hrami ...« Tam človek utihne in gre vsaj za nekaj minut vase. Misel poleti v preteklost, spomin oživi na ljubljeni obraz, na dragega človeka.

Jesen je tako čas, ko se marsikdo ustavi in zamisli: Kam grem, kakšna prihodnost je pred menoj in od kod prihajam? Kdo sem?

Človekovo življenje je odprto v dve smeri, v dve skrivnosti. Pred rojstvom in po smrti – na obeh koncih smo pogreznjeni v nepoznano, v skrivnost, v večnost, iz katere smo izšli, in v večnost, v katero gremo. Ali pa morda iz enega nič v drugi nič?

»Ničesar ni, samo tema,« pravijo nekateri. Spoštovanja vredno mnenje – kdor ga prenese, kdor lahko z njim živi. Ima pa eno pomanj-

kljivost, ki je v tem, da mu manjkajo dokazi.

Domnevam, da bo takšen človek prisluhnil, če bo slišal, da je nekdo, ki ga ima mnogo ljudi na tem svetu za Božjega Sina, pred več kot dva tisoč leti govoril o nekem drugem, prihodnjem veku in o vstajenju od mrtvih. Kako je že rekel? »Tisti, ki dosežejo oni svet, ne morejo več umreti. Enaki so angelom, saj so Božji otroci in jih čaka vstajenje. Da, mrtvi bodo vstali. Kajti Bog ni Bog mrtvih, ampak živih. Njemu vsi živijo. Jaz sem vstajenje in življenje. Kdor vame veruje, vekomaj ne bo umrl.«

Onstran torej le nista samo tema in pogreznjenje v nič. Pa pravijo: Nihče se ni vrnil, da bi povedal. Pač, nekdo se je vrnil, živ se je vrnil iz predora smrti. Zanimivo je, da sprva celo njegovi najbližji prijatelji niso mogli verjeti lastnim očem. Toda od tiste prve velike noči je vse drugače. Zadnja postaja – cilj na koncu predora je znan.

Po: TV Slovenija – Ozare, 1995

Bog pa ni Bog mrtvih, ampak živih, kajti njemu vsi živijo. (Lk 20,38)

Otroci nebes in vstajenja niso redki izbranci, temveč so vsi možje in žene, saj je zveličanje, ki ga je prinesel Jezus, za vsakega od nas. In življenje sinov vstajenja bo podobno življenju angelov (Lk 20,36), torej vse potopljeno v svetlobo Boga, vse posvečeno njegovi slavi v večnosti, polni veselja in miru.

Toda pozor! Vstajenje ni samo dejstvo, da bomo vstali po smrti, ampak je nova zvrst življenja, ki ga okušamo že danes, torej je zmaga nad ničem, ki jo že lahko okušamo. Vstajenje je temelj krščanske vere in upanja!

Če ne bi bilo sklicevanja na raj in na večno življenje, bi bilo krščanstvo skrčeno na etiko in na življenjsko filozofijo. Nasprotno pa sporočilo krščanske vere prihaja iz nebes, je od Boga razodeto in gre onkraj tega sveta. Verovati v vstajenje je bistvenega pomena, da vsako naše dejanje krščanske ljubezni ne bo kratkotrajno in bi imelo namen samo v sebi, temveč da postane seme, ki bo vzkliko v Božjem vrtu in bo rodilo sadove večnega življenja.

Povzeto po: radio.ognjisce.si

ZA ZAKONCE IN DRUŽINE BITI SREČEN V DVOJE

Neki mož mi je pisal: »Pravkar sem prekinil z vsemogočimi spori s svojo ženo. Trdno sva sklenila, da bova začela na novo in imela več razumevanja drug za drugega. V naši družini nikoli več ne bo vojne!«

Domačim preprirom se ne moreš izogniti, toda ne dopusti, da se drobni spopadi razrastejo na nasprotni fronti. Nikoli ne pojdi spat brez sprave. Življenje je prekratko, da bi bili dolgo sperti.

Če živimo skupaj, moramo biti skupaj srečni. Ne jutri, ampak danes!

Po: Phil Bosmans, V tebi je sreča

ŽUPNIJSKI PASTORALNI SVET

seja z dne, 14. 10. 2019

Začeli smo z uvodnim razmišljanjem in molitvijo. Potrdili smo zapisnik prejšnje seje.

Prebrali smo svetopisemski odlomek Lk 3,21-22.

Tako kot govori svetopisemski odlomek, se je tudi z nami ponovilo pri krstu. Pri svetem krstu so nas mazilili s sveto krizmo. Premalo se zavedamo tega velikega zakramenta, ki nas povezuje. Premalokrat si priključimo v spomin besede iz svetopisemskega odlomka: »Ti si moj ljubljeni Sin, nad teboj imam veselje.«

Krst je lahko čisto preprost. Kdorkoli te lahko krsti z besedami: Krstim te v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha.

Pogosto starši sami krstijo otroka ob rojstvu. Krst je v veri staršev, potem pa moramo sami rasti v veri.

Pregledali smo koledar.

Nov urnik svetih maš velja od 1. 12. 2019. Razpored je objavljen v župnijskem glasilu in bo še večkrat oznanjen pri oznanilih ob koncu maše.

Na nedeljo Kristusa Kralja bo na Viču dekanijsko srečanje župnijskih pastoralnih svetov.

Povabljeni smo na jesensko srečanje članov ŽPS, ki bo v Šentvidu.

Sejo smo zaključili z molitvijo in voščilom župniku ob 70-letnici.

Zapisala: Barbara Flajnik

STIČNA MLADIH 2019

Čeprav je preteklo že več kot mesec dni, v nas še vedno diha stiški duh. 21. september je bil dan, ko smo po enem letu spet poromali na največji katoliški festival za mlade. Jutro je bilo hladno, vendar nas ni preveč zeblo, saj smo se že takoj pogreli ob vsej tej gorečnosti mladih okoli nas. Ko smo z vlakom prispeli v Ivančno Gorico, nas je čakalo še slabe pol ure hoje in prišli smo v Stično.

Mladi prostovoljci so nas prav lepo sprejeli in po sprejemu je sledil uvodni program, ki je bil razdeljen na tri programe (vnemi me, opogumi me, nauči me). Vsak si je izbral tisti program, ki mu je najbolj ustrežal. Hkrati so se nam na mnogih stojnicah predstavile različne organizacije, programi, skupnosti itn. Sledil je premor za kosilo iz popotne torbe.

Ko smo se okrepčali, je bilo organiziranih veliko delavnic. Letos so jih pripravili kar 21, tako da je vsak našel nekaj, kar bi ga lahko zanimalo. Prišel je težko pričakovani trenutek vsakoletne Stične, sveta maša, ko se nas je več tisoč mladih združilo v eni molitvi. Maševal je nadškof Alojzij Cvikel, ki nam je med pridigo namenil veliko spodbudnih besed.

Ker pa smo vseeno mladi in nori, nas je na koncu čakal še prav poseben koncert Stična benda, na katerem smo skoraj izgubili svoje glasove zaradi glasnega petja. Ob koncu smo se na dolgo in široko poslavljali od vseh, ki smo jih poznali, vendar vseeno z zadovoljstvom krenili nazaj na vlak proti Ljubljani. Zdi se mi, da nas ima veliko mladih spet namen oditi tja naslednje leto.

Žiga Kosi

SKUPINA ZA PARE

Letos že drugo leto zapored na Rakovniku poteka skupina za pare, kjer se vsako 3. nedeljo v mesecu, ob 19.15 srečujemo pari, ki želimo poglobiti in utrditi odnos. V letošnjem letu sta se nam pridružila še dva para, tako da skupino trenutno sestavlja 8 parov ter duhovni

voditelj Janez Suhoveršnik. Srečanja začnemo z uvodno molitvijo, ki jo vsak par enkrat pripravi, nato pa nadaljujemo s kratkim uvodom v temo večera, ki jo ponavadi pripravi voditeljski par. Srečanje daje največji poudarek pogovoru v paru, v katerem se fant in dekle ob vnaprej pripravljenih vprašanjih pogovarjata, poslušata in izmenjujeta mnenja o dani temi. Na koncu večera sledi podelitev misli, spoznanj, izkušenj, ki jih par želi deliti. Srečanje se konča z zaključno molitvijo, ki jo pripravi Janez Suhoveršnik ter s skupnim druženjem in klepetom.

Pari, ki bi želeli hoditi na skupino za pare, lepo vabljeni, da me kontaktirate na mail: meta.kozin@gmail.com, saj bi lahko že z letošnjim letom začeli z novo skupino za pare v spoznavanju. Vsi lepo vabljeni!

.....
Meta M.

DELAVNICA IZDELOVANJA ROŽNIH VENCEV

V prvem tednu oktobra je v SMC-ju potekala delavnica izdelovanja rožnih vencev. Od ponedeljka do petka se je tam zvrstilo veliko otrok, animatorjev, staršev in babic. Izpod rok njihovih spretnih prstov so nastajali najrazličnejši rožni venci v obliki desetke, zapestnice, verižice in obeska. Najrazličnejše barvne jagode in vrvice ter barvni križi iz mehke pene so vsak dan vabili mlade na nov izziv, da si izdelajo svoj rožni venec. Porabili smo preko 2400 jagod, iz tega si lahko izračunate, koliko desetk rožnega venca je nastalo. Pred izdelovanjem smo vse stvari blagoslovili. Upam, da nam bodo ti rožni venci predvsem v molitveno spodbudo in ne zgolj lep okras.

.....
Janez S. sdb

SPOZNAVNI VIKEND BIRMANCEV

V petek, 18. 10. 2019, smo se rakovniški birmanci ob 18.00 zbrali v Želimljah, kjer smo ostali do sobote. Najprej smo lahko igrali nogomet, streljanje na tarčo družabne igre ...

Nato smo imeli večerjo, ki je bila zelo dobra. Po tem pa smo imeli pogovor z nekdanjim odvisnikom od droge, ki nam je razlagal, da je kot otrok odraščal brez staršev. Potem je šel živeti na ulico, kjer je jemal tudi mamila. Kasneje je s pomočjo skupnosti Cenacolo stopil na pravo pot življenja. Po birmanskih skupinah smo se v nadaljevanju ob vprašanih pogovarjali o njem.

Nato je sledil veseli večer, na katerem smo se igrali grem z vlakom in tekmovanje v sezuvanju nogavic. Po tem pa smo še malo molili ob monštranci in peli. Nato smo odšli spat, a smo se še malo pogovarjali pozno v noč. Zjutraj so nas zbudili animatorji in potem smo imeli zajtrk. Po zajtrku smo imeli še kratek odmor in nato smo šli ogledat film Coact Carter, ki je bil zelo dober. Po filmu smo imeli še kako urico pogovor po birmanskih skupinah, nato pa je sledilo kosilo.

Po kosilu smo imeli uro pa pol odmora, ki smo ga porabili za igranje nogometa, košarke, za streljanje z lokom, družabne igre ... Po odmoru pa smo se lotili pospravljanja doma in naše prtljage. Medtem so prišli naši starši, ki so imeli pogovor o tem, kaj imajo pri nas radi, kaj pri nas ne marajo, kaj si od nas želijo in kaj bi nam radi povedali (to, kar smo mi naredili že v pogovoru po filmu). Nato smo se s starši pogovarjali o tem.

Sledila je sv. maša in po njej je bil še odličen kostanj, ki smo ga ob druženju z veseljem pojedli. Nato pa smo odšli domov.

birmanec Rok

ANIMATORSKI VIKEND

Zadnji oktobrski vikend smo imeli animatorski vikend v Želimpljem. Pripravljali smo prihajajoče SMC dogodke, odigrali veliko iger, bili na sprehodih, se veliko pogovarjali, molili in peli. Imeli smo se super, tako pa so vikend opisali animatorji:

-Vikend za animatorje je bil poln dobrega vzdušja in nasmejanih obrazov, k čemur so pripomogle igre na zabavnih večerih in sproščen program. (Karmen)

-Začeli smo s počasno vožnjo proti Želimljam, a smo ta čas koristno uporabili za prve debate. Z njimi smo nadaljevali po filmu, ki je s svojo vsebino debatiranje vsekakor omogočil. Zabavni večer je bil kot vedno uspešen, drugi večer pa nas je Janez presenetil z odlično igro, za katero upam, da jo bomo še kdaj ponovili. Vikend smo zaokrožili s sveto mašo in dobro hrano, ki nas je spremljala skozi ves vikend. (Ana R.)

-Vikend je bil res čudovita priložnost, da se kot animatorji med seboj povežemo, sprostimo in se družimo. Tam smo tudi začeli planirati razne dogodke za naslednje leto. Najbolj pa se mi je vtisnila v spomin igra morilec, ki je trajala čez celoten vikend. (Tina)

-Animatorski vikend je bil super, predvsem pa smo se spočili in pošteno nasmejali. Celoten vikend je bil zelo pestro obarvan od pridobivanja novih znanj do molitve. Bilo je res koristno in odlično. (Lea)

-Ruža je odlično kuhala – kot vedno, dobro je bilo, ker smo sklope delali po skupinah in smo skupaj nabrali veliko zanimivih idej in premik ure nazaj je seveda najboljši (družabne igre in več spanja). (Veronika M.)

-Všeč mi je bila hrana. (Veronika K.)

-Ob krasnem vzdušju in igrivi zabavnosti animatorjev je bil ta vikend eden boljših. Hkrati je k temu pripomogla tudi kuharica Ruža. Bilo je zelo zabavno, prijetno, smešno ter nepozabno. (Veronika R.)

pogovarjala se je: Kristina A.

PREHODI SKAVTOV

V nedeljo, 6. oktobra, smo se ob 9.00 zbrali v Tivoliju in se od tam odpravili na Rožnik. Na Rožniku smo imeli malico, potem pa so sledili odhodi. Volčiči, izvidniki in klanovci odhoda so opravili različne izzive in odšli iz svojih vej.

In ker skavti radi tudi pomagamo, smo priskočili na pomoč Galcem, Asterixu in Obelixu, da niso zgubili svoje vasi, ki so jim jo hoteli vzeti Rimljani. A na koncu smo z njimi sklenili premirje.

Potem smo se razporedili po vejah in sprejeli nove skavte, ki so z nalogami dokazali, da si zaslužijo svoje mesto v veji.

Pogrešali bomo vse, ki so odšli, ampak smo tudi zelo veseli vseh novih skavtov.

In za konec smo naše prehode zaključili s tradicionalno skavtsko mašo.

Hana M.

MEET AND CODE

V začetku oktobra se je v SMC Rakovnik izvajala Meet and code delavnica za Arduino pod vodstvom Dominika Žnidaršiča. Udeležili so se je ljudje vseh starosti. Učili smo se programirati z Arduinom v programu Eclipse. Učili smo se osnove programiranja in elektrike, uporabljali smo for in while stavke, da smo sprogramirali izmenično utripanje LED žarnic in vrtenje mini motorja.

Delavnica je bila zelo zanimiva in uporabna, novopridobljene sposobnosti že pridno uporabljamo.

Anja R.

KDOR ZAUPA V MARIJO, NE BO NIKOLI RAZOČARAN

V Marijin mesec oktober – mesec rožnega venca – smo z veroučenci vstopili s skupno katehezo, ki nas je navdušila za družinsko in osebno molitev. Ob resničnem zgledu dekleta na potniški ladji v Atlantiku smo zaslutili veličino in moč te molitve. Kot so jagode na rožnem vencu povezane z vrstico, tako nas ta molitev povezuje z Bogom in ljudmi, za katere molimo.

Po kratkem srečanju v razredu smo se odpravili v salezijansko kapelo in tam preprosto molili veseli del rožnega venca v skrajšani obliki. Evangeljski odlomki so osvetlili skrivnost vsake desetke. Prosili smo za starše, ki so nas spočeli v ljubezni; za noseče mamice, da bi z veseljem

pričakale otroka; za otroke, ki se bodo rodili v tem mesecu, da bodo imeli ljubeča starša; za vse kristjane, da bi poslušali Božjo besedo in se trudili živeti po njej; ter za modrost, da bi starši vzgajali svoje otroke v dobre kristjane in poštene državljane. V kapelo smo postavili pano z desetko rožnega venca v mavričnih barvah. Na koncu molitve se je vsak otrok približal in dal svoj prstni odtis, svoj pečat z željo, ostati v prijateljski navezi z Jezusom in Marijo.

O še nekaj je bilo! V SMC-ju so v mesecu oktobru organizirali delavnico za izdelovanje rožnega venca. Marsikakšen otrok je skupaj s starši, katehetom, animatorjem izdelal prav svoj rožni venec, na katerega je ponosen in se sedaj svetlika na njegovi nočni omarici, v puščici, žepu, na roki, kot lepa zapestnica. Moj je misijonski v petih barvah, ki mi odlično služi za molitev pri verouku. Otroci izberejo celino – kontinent in s tem ljudi, za katere zmolimo. Lepo je potovati z rožnim vencem in imeti svet na dlani.

katehistinja s. Ivanka

ROŽNI VENEC ZA MLADE

V petek, 11. 10., smo se zbrali na molitev rožnega venca. Po prvi pesmi smo se pogovorili o rožnem vencu. Kako se ga moli in njegovo zgodovino. Nato smo zmolili vsak eno desetko, tako da si je vsak izbral skrivnost po lastni izbiri. Nato smo skupaj zapeli še nekaj pesmi. Na koncu smo šli dol v SMC in se skupaj igrali družabno igro o Mariji.

Kristina K.

STROKOVNA EKSURZIJA ŠPORTNIH TRENERJEV SALEZIJSKIH EKIP

V petek, 18. 10., smo odšli s športnimi trenerji na ogled v Schio. To je mesto v deželi Benečija. Tja smo prispeli pozno zvečer in sprejel nas je salezijanec (ne spomnim se imena). Vselili smo se v sobe in

sledila je večerja. Ta je bila preprosta in slovenska, saj smo jo prinesli s sabo. Po večerji je sledil kratek sprehod po njihovi dvorani in igriščih. Sproti nam je (salezijanec) razlagal o aktivnostih, ki jih izvajajo in zgodovini mladinskega centra kot takega. Presenetljivo je bilo za nas, da imajo lastno kino dvorano.

Za zaključek dneva je sledila kratka molitev v hišni kapeli, kjer smo imeli tudi zaključno misel za lahko noč. Sledil je zaslužen počitek.

Naslednji dan smo se spočiti (bolj ali manj) zbrali ob zajtrku. V sproščenem okolju smo se trenerji med sabo pogovarjali, kaj pričakujemo od našega obiska.

Kasneje smo se prestavili v bolj formalno okolje, kjer so nas že čakali italijanski trenerji odbojke, košarke in nogometa. Predstavili so nam vsako športno panogo posebej, kako je le ta urejena na državni ravni in kako poteka pri njih pod budnim očesom salezijanske skupnosti.

Kanček problematičen je bil jezik, saj nekateri Italijani niso govorili angleško in takrat smo se zanašali na prevod naših salezijancev, na Boštjana Jamnika in Rudija Tisla. Ta sta bila kos vsem jezikovnim izzivom in sta sproti prevajala, da smo lahko delili izkušnje z našimi italijanskimi kolegi.

Po koncu tega formalnega dela smo odšli na kratek sprehod po mestu. Hodili smo hitro in tudi ustavljali se nismo veliko, ker nas je malo priganjal dež. Ker smo bili v Italiji, smo si seveda privoščili tudi italijansko hrano – jedli smo pice. S polnimi želodci smo pospravili sobe in sledilo je zadnje skupno slikanje.

Bilo je lepo ta dva dni, tako da smo se poslovili z malo težjim srcem. Na poti domov smo se ustavili še na kavici. Po tem zadnjem dejanju v Italiji smo se polni novih idej in zagona odpravili domov.

Mitja Polak

SKUPAJ NA RAZSTAVI

V tednu pred misijonsko nedeljo smo se z vsemi veroučenci po skupinah odpravili v Majcnovo hišo, kjer smo si ogledali razstavo o božjem služabniku Andreju Majcnu. Majcen je bil misijonar in v Vietnamu, kjer so ga imeli za svojega don Boska.

V razstavo nas je vpeljal g. Alojzij Slavko Snoj, ki nas je pritegnil k poslušanju s svojo navdušenostjo nad likom Andreja Majcna. Naučil nas je pesem in nam približal svetniški lik svojega sobrata salezijanca, ki se je rodil in umrl na isti dan in dopolnil 95 let, od katerih je večino preživel na Kitajskem in v Vietnamu, zadnja leta pa je veliko spovedoval prav na Rakovniku.

Otroci so si ogledali razstavljenе predmete, ki jih je g. Andrej prinesel iz misijonov, in njegove osebne stvari. Najbolj so se zadržali ob pisalnem stroju, ki je seveda mehanski. Danes takih res ne srečaš več.

Pustiti vse in oditi v tujo deželo. Oznanjati veselo novico. Učiti se novih jezikov, navad, biti z ljudmi v tistem, kar imajo in kar so. Za nas morda nepojmljivo, pa vendar se še danes misijonarji odpravljajo po vsem svetu. Morda pridejo čez čas tudi od drugod k nam, v našo razkristjanjeno Evropo.

Priporočajmo se Andreju Majcnu, naj v naših stiskah in težavah prosi za nas, on pa naj bo poveličan na čast oltarja.

Božji služabnik Andrej Majcen – prosi za nas!

Mihaela

MOLITEV ZA BEATIFIKACIJO ANDREJA MAJCNA

Neskončno sveti Bog,
 Tvoj zvesti služabnik Andrej Majcen,
 misijonar na Kitajskem in v Vietnamu,
 goreč salezijanec in duhovnik,
 je z velikim žarom vsem oznanjal evangelij,
 še posebno ubogi in zapuščeni mladini.

Na goro svetosti se je vzpenjal
z velikodušno dobroto in ljubeznivostjo
ter s posredovanjem tvojega usmiljenja
v zakramentu svete spovedi.

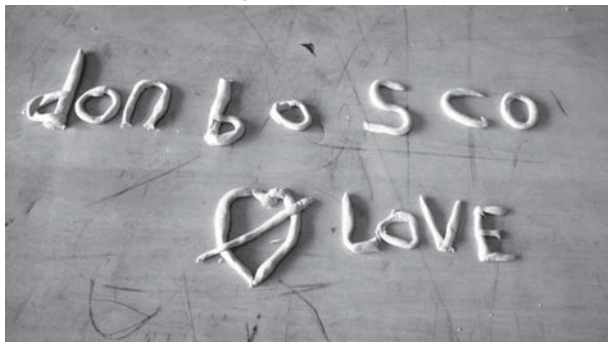
Prosimo te,
poveličaj ga pred nami na čast oltarja.
Pomagaj nam, da ga bomo vneto posnemali
in tebe iskreno častili.

Po njegovi priprošnji
nas usliši v naših potrebah.

Naj bo tudi naše življenje ena sama hvalnica
tebi, ki si slavljen zdaj in vekomaj. Amen.

POLONA DOMINIK, MISIJONARKA IZ NAŠE ŽUPNIJE V ETIOPIJI

Več kot pol leta je minilo, odkar je laiška misijonarka Polona Dominik na Rakovniku pri Mariji Pomočnici prejela Misijonski križ in odšla na služenje pomoči potrebnim v Etiopijo. Na svojem blogu, ki ga povzemamo v nadaljevanju, je med drugim zapisala, kako poteka njen dan in nekaj misli ter dogodkov.

Kot sem že pisala, delam v don Boskovi salezijanski ustanovi za ulične otroke v Adis Abebi, kjer imamo različne oblike pomoči. Od 60 do 80 fantov (odvisno od obdobja) biva in se šola znotraj ustanove, približno 20 pa jih hodi na dnevni program »Pridi in poglej«, kjer se nekaj tednov pripravljajo, da vstopijo v dom in šolo. Ulica jim namreč zleze pod kožo in ni čisto preprosto izstopiti in zaživeti v organizirani strukturi, kot je naša. Delam tako s temi na dnevnem programu kot tudi s tistimi, ki bivajo z nami, saj namreč bivam z njimi. Moje delo je torej tudi moje življenje z njimi od jutra do večera.

Zjutraj vstanem okoli 5.30, se pripravim na dan, ob 6.00 imamo vsak dan sv. mašo s hvalnicami. Takoj po maši salezijanec Angelo zažene naš avtobus in skupaj odideva proti mestu, kjer pobereмо mlade za dnevni program. Vsako jutro ob 7.00 čakajo na enem od večjih trgov, včasih jih pobiramo tudi na kakšnem drugem koncu mesta, odvisno od tega, kako se dogovorimo in kje je njihova ulična »baza«. Fantje, v glavnem so najstniki, nas vedno pričakajo zaspani, a nasmejani, četudi je bila noč hladna ali deževna ali jih je preganjala policija ... Pod roko zvijejo svoje imetje, navadno je to žakelj, s katerim so pokriti, in pritečejo na bus. Sledijo veseli pozdravi za dobro jutro in pot nadaljujemo proti naši šoli »Bosco Children«, ki je oddaljena skoraj 15 km.

Ko prispemo, si najprej umijejo roke in obraz (stuširajo se popoldne), potem pa gremo skupaj na zajtrk. Delim jim hrano: riž in kruh ter vroč čaj, razdelijo se dežurstva za ta dan in včasih ostane še kaj časa za igro. Ob 8.00 pa zazvoni za začetek pouka z uvodnim zborom in nagovorom »Goodmorning talk«. Po tej spodbudi gre vsak na svoj konec: domovci v svoje učilnice ali delavnice, tile na dnevnem programu pa imajo svoje učilnice in program. Dvakrat tedensko jih poučujem angleščino. Imajo kar težave, saj je njihov jezik, amharščina, po strukturi, pisavi in izgovorjavi nekaj drugega. Moje osnovno znanje amharščine je pri poučevanju in razumevanju zelo v pomoč. Poleg tega večina teh fantov zelo dolgo ni sedela v šolskih klopeh, zato je zanje poučno že to, da skušajo nekaj ur sedeti v razredu in slediti pouku. Po nočeh, preživetih na ulici, to seveda nikakor ni enostavno, vendar je vsaka ura, ki jo imam z njimi, izredno prijetna in njihov trud je občudovanja vreden. Kar se znanja tiče, sem morala znižati oziroma zelo spremeniti svoja pričakovanja. Čeprav so nekateri stari 15 let in več, sem opustila

poučevanje slovnice in se osredotočam na pravilno pisanje in osnovne besede in stavke. Pouk traja do 12.00, ko odidem z njimi na kosilo, kjer se v jedilnici pridružimo domovcem. Za kosilo je vedno tradicionalna »injera«, ki je osnovno živilo vsakega Etiopca, ne glede na to, kje živi. Videti je kot ogromna palačinka sive barve, sestavljena iz žita tef, testo pa pripravijo en dan prej, čez noč fermentira in zjutraj se peče v posebnih pekačih, namenjenih le »injeri«. Ker fermentira, je kiselkastega okusa, obogatijo jo pa z eno od tradicionalnih omak, ki jih naredijo iz čičerike ali leče ali drugega domačega zrnja. Izredno okusno in hranljivo! Pomagam pri delitvi hrane, hkrati pa uživam te bogate okuse, saj so zelo veseli, če smejo podeliti vsaj košček. Jemo z roko, tako kot vsi po celi Etiopiji, revni ali bogati.

Po kosilu stečejo iz jedilnice na igrišče, dežurni pa ostanejo in popravijo, pomijejo krožnike ter se pridružijo igram, ki trajajo do 13.30. Med igrami seveda prevladuje nogomet. Sama najraje mečem z njimi na koš ali igram namizni tenis, pa tudi ročni nogomet ali odbojko. Vmes tudi klepetamo, dostikrat imam pri sebi za animacijo tudi kakšno namizno igro. Tako se hitro najde kdo, ki igra spomine ali sestavlja. Pri sebi imam med odmori vedno tudi prvo pomoč, saj si lahko predstavljate, da v takšnem številu živahnih najstnikov vedno pride do poškodb. In tako sem vedno na voljo s sprejem za rane, čistilnimi robčki, obliži in kremami za razne izpuščaje, ki so pogosti ... Ugotovila sem, da je najbolj koristno, če imam osnovne stvari vedno kar pri sebi ob igrišču.

Ob 13.30 zopet vsi odidejo v učilnice in delavnice (kovinarska, lesna, usnjarska, električna, avtomehanična). S fanti iz dnevnega programa »Pridi in poglej« odidem v učilnico, kjer imamo bolj sprostilne dejavnosti (namizne ali druge igre, risanje ...). Medtem se tudi tuširajo in do 15.30 pripravljajo na odhod nazaj na ulico. Program zaključimo s sestankom, kjer preverimo prisotnost, ovrednotimo dan, se pogovorimo o morebitnih težavah, jim damo usmeritev, kako lahko čim prej vstopijo v dom in zapustijo ulico. Ob četrtkih zanje pripravljam misel, »besedo za lahko noč«. Kot goba vpijajo spodbude in pozitivne zgodbe,

nasvete, saj v življenju tega niso veliko prejeli, če sploh kdaj so. Okoli 16.30 se poslovimo do naslednjega jutra, ko jih pridemo zopet iskat.

Ob 17.00 zazvoni zvonec, ko s programom in poukom zaključijo domovci in učitelji odidejo domov, jaz pa se jim pridružim na igrišču ali v dvorani. Včasih igramo košarko, dvakrat na teden pa se pridružim cirkuško-akrobatskemu krožku in imam okoli 45 minut vodene vadbe. Doma v Sloveniji sem hodila na kar nekaj različnih vadb, iz katerih lahko znanje tukaj koristno uporabim in tako vedno sestavim kaj koristnega zanje. Poučujem jih o koristnosti vaj za moč in zdravo življenje. Sem kar ponosna, da jih pri svojih 42 letih pri športu nič ne zaostajam za njimi. Kljub temu da sem pred kratkim precej klavrno padla na koleno (posledice čutim še sedaj), odneham z vajo šele, ko vidim, da so dosegli svojo mejo. Igre in prosti čas potekajo do 18.15, ko zopet zazvoni in se odhitijo tuširat in pripravljat na večer. Ob 19.00 imajo večerjo, jaz pa s salezijanci molitev in nato večerjo. Po molitvi se kar hitro pridružim fantom, saj imajo po večerji zopet nekaj prostega časa za druženje, pa tudi za to, da oskrbim poškodbe, ki so si jih nabrali tekom dneva. Od 20.00 do 21.00 imajo učno uro. V tem času sem vedno v enem od razredov za tiste, ki jih zanima angleščina. Vmes pripravljam različne delovne liste ali aktivnosti za malce drugačno učenje ali jim pomagam pri domačih nalogah. V dvorani zraven pa sedijo vsi ostali, vsak s svojim zvezkom ali knjigo, dokler se v tišini ne odpravijo spat. Takrat tudi jaz pospešeno odidem proti postelji, saj se naslednje jutro hitro bliža.

Ob vseh dejavnostih z otroki imam odgovornost za največje skladišče, kjer razpolagam z oblekami in živili za celotno ustanovo, za otroke, kuhinjo in čistilke. Vsaka stvar mora biti skrbno registrirana in »vse mora štimat«. Zavedam, da bi morala več časa nameniti temu, da se ohranja red, vendar je ob vsem drugem to včasih kar težko.

Ker sem v misijon prišla preko Misijonskega središča Slovenije, je prioriteta mojega bivanja tukaj pravzaprav nekaj drugega: skrb za program botrstvo in pomoč slovenskim botrom na Misijonskem središču Slovenije, da dobijo zagotovilo, da so njihovi darovi koristen prispevek k izboljšanju življenja etiopskih otrok. Dvakrat na teden preživim v glavni salezijanski misijonski in razvojni pisarni, kjer se zbira botrstvo. Ti otroci so razpršeni po celi državi, ne le v glavnem mestu in trudim se, da bi vsaj približno stopila v stik ali dobila informacije, ki bi jih lahko posredovala botrom. Rada bi z lepimi poročili razveselila okoli 800 botrov, hkrati pa pomagala, da bi bilo pomoči deležnih še več revnih otrok in družin v Etiopiji. Ob vsem tem si želim samo to, da bi imel dan več kot 24 ur in teden več kot le 7 dni, saj je dela in želja veliko, predvsem pa potreb. Srečna sem, da imam možnost vsaj malo prispevati k boljšem življenju in da je vsak moj prispevek in pomoč dobrodošla, pa če je to obliž na rano, ureditev dobrin v skladišču, zanimiva učna ura, dobro napisano poročilo ali preprosto veselje ob igri.

Polona Dominik, laiška misijonarka

MISIJA JE MOGOČA – SREČANJE SALEZIJANSKE MLADINE

Celodnevni sobotni program z obiskom in pričevanjem Toma Uzchunnalila je obiskalo lepo število mladih, ki jih nagovarja salezijanski duh in čutijo pripadnost salezijanski mladini.

Don Bosko in Marija Dominika Mazzarello sta se ob številnih izzivih odzvala s preroškimi in inovativnim načinom delovanja med

mladimi svojega časa. Zato smo se na povabilo papeža Frančiška ob izrednem misijonskem mesecu tudi mladi salezijanske mladine spraševali, kako biti misijonar v našem okolju. Ugotavljali smo, da je naše pričevanje velikokrat okrnjeno na zgled našega življenja. Biti sol zemlje in luč sveta, biti "izzivalni" in dodati nekaj več sodobnemu človeku ni vedno tako preprosto.

Poleg osebnega razmišljanja in pogovora v skupinah je bilo dovolj časa tudi za medsebojno druženje, ples, igro, petje ... vse tisto, kar je značilno za salezijanski duh. Popoldne je naše srečanje s pričevanjem obogatil tudi salezijanski duhovnik Tom Uzhunnalil, ki je bil leto in pol ugrabljen s strani islamistov in naposled tudi izpuščen. Njegova izkušnja je dokaz, da je kljub številnim preizkušnjam Bog vedno ob nas in nas opogumlja. Misija je torej mogoča, če naše poslanstvo temelji na molitvi in zaupanju v Jezusa Kristusa.

7. ANTONKINA IZMENJAVA OBLAČIL

O lajššan vzdih ob predaji vreč, prijeten klepet mamic ob nabiranju cunjic zase in za otroke, popoldanska kavica in prigrizek, ki poteši prazen želodček ... To so vtisi ob koncu še ene uspešno izpeljane Antonkine izmenjave.

Na slovenski državni praznik (dan suverenosti), 25. 10. 2019, je v prostorih SMC-ja (rotunda) potekala že 7. izmenjevalnica oblačil, ki smo jo poimenovala Antonkina izmenjava, saj jo organizira skupina mamic Antonke.

Organizacija omenjenega dogodka je uspešna predvsem zato, ker zadaj stoji močna ekipa mamic, ki se na izmenjavo pripravljamo že kakšen mesec prej. Natisnemo plakate, jih razobesimo po šolah, vrtcih in oglasnih tablah v okolici Rakovnika ter drugod. Pred začetkom dogodka se posvetimo refleksiji pretekle izmenjave in se podrobno pogovorimo o prednostih in slabostih dogodka, glasujemo o novih idejah, pri čemer poskušamo biti sveže in inovativne. Za zgled so nam tudi ostale izmenjevalnice oblačil v Ljubljani in okolici, ki se jih Antonke z veseljem udeležimo. Vesele smo pohval, saj se je izmenjava oblačil na Rakovniku dobro prijela, pogovorimo pa se tudi o kakšni kritiki in možnih izboljšavah ter morebitnih spremembah.

Letos smo se odločile, da bomo za obiskovalce uvedle priporočeni dar 1 evro, saj je z organizacijo povezanih precej stroškov (nakup vreč, flomastrov, selotejpa, tisk letakov, kavica in prigrizek za obiskovalce). Ker je Bog dober matematik, je bil znesek, ki se je nabral v škatli, skoraj do evra enak stroškom za material.

Organizatorke bi se rade zahvalile vsem obiskovalcem, ki s svojo prisotnostjo podprete naš projekt, hkrati pa z vnovično uporabo oblačil in izdelkov pomembno vplivate na zmanjšanje onesnaževanja okolja. Modna industrija je namreč ena od najbolj onesnažujočih panog na svetu.

Po koncu dogodka je lepo iti spat z zavestjo, da je vsak od obiskovalcev vsaj malce počistil svojo omaro in s tem naredil prostor za nove stvari, ki jih bo prinesel z Antonkine izmenjave. Krog je tako sklenjen, želja po nabiralništvu v nas mamicah pa vsaj malo potešena.

Antonke

SKUPINA STAREJŠIH RAKOVNIK: GOST JURE SEŠEK

V letošnjem letu je skupina starejših Rakovnik gostila kar nekaj znanih in zanimivih gostov. Tako je bilo tudi na našem oktobrskem srečanju. Tokrat je bil naš gost Jure Sešek – radijski voditelj, novinar, igralec, pevec ... skratka človek mnogih talentov, ki pa jih z veseljem in navdušenjem deli tudi z drugimi.

Srečanje smo kot vedno začeli z molitvijo rožnega venca, nadaljevali s kratko telovadbo, ki jo zavzeto vodi ga. Pavla, nato pa smo besedo prepustili našemu gostu. Začel je s kratko predstavitvijo sebe in radia Ognjišče, ki letos praznuje 25 let obstoja in katerega sodelavec je že od samega začetka. Nato je nekaj besed namenil tudi svoji družini. Z ženo Uršo, ki prav tako dela na radiju, imata tri sinove in začutili smo lahko, da mu družina zares veliko pomeni.

Mesec oktober je izredni mesec misijonov, zato nam je Jure predstavil filmček, ki so ga s sodelavci v mesecu januarju 2019 posneli v okviru radijske akcije "Dobroti dajemo glas", na obisku pri našem salezijanskem misijonarju Danilu Lisjaku v Ugandi. Prav zaradi garaškega dela in predanega srca misijonarja Danila je bila Uganda izbrana za cilj letošnje Pustne Sobotne iskrice. Darovi, zbralo se je cca. 100.000 evrov, so namenjeni za izgradnjo zdravstvenega centra za otroke in matere, v katerem jim bodo pomagali do človeka vrednega življenja.

Danilo Lisjak, ki ga rakovniški župljani dobro poznamo, je bil prav te dni na obisku v Sloveniji. V osrčje Afrike je odšel pred triintridesetimi leti. Z misijonskim delom je začel v Kongu, nato v Ruandi in Burundiju, sedaj pa svoje misijonsko poslanstvo nadaljuje na severu Ugande. Deluje blizu krajev, kjer je nekoč deloval veliki slovenski misijonar Ignacij Knoblehar, katerega 200. letnico rojstva praznujemo letos. Kjerkoli g. Danilo deluje, se trudi pomagati ubogim, tako materialno (ravno v času obiska sodelavcev radia Ognjišče so blagoslovili novo šolo, ki je nastala s pomočjo slovenske Trikraljevske akcije-koledniki) kot tudi duhovno, saj s svojim zgledom ljubezni in usmiljenja oznanja Boga in jim ga pomaga spoznavati in približati. Videli smo, koliko ve-

selja in hvaležnosti je v afriških ljudeh. Mislim, da smo si bili vsi enotni v tem, da še tako majhen dar mnogim pomaga preživeti, prav tako pa jim omogoči izobrazbo in s tem lepše in bolj kvalitetno življenje. Zato je prav, da radi darujemo za misijone, čeprav je to le dar "uboge vdove", misijonarji pa z Božjo pomočjo z njim naredijo veliko.

Po končani predstavitvi smo se Juretu zahvalili za njegovo pričevanje ter ga povabili, da naj se še kdaj oglasi pri nas (mogoče naslednjic v vlogi "Martina Krpana").

Naše naslednje srečanje bo v torek, 12. 11. 2019, tako kot vedno od 9.00 do 11.00 v župnijski dvorani. Lepo vabljeni!

Andreja Kozin

ROMANJE SODELAVCEV ŽUPNIJSKE KARITAS RAKOVNIK V ŠKOFJO LOKO

Sodelavke in sodelavci župnijske Karitas smo skupaj z družinskimi člani in prijatelji 5. oktobra 2019 poromali na škofjeloško stran. Obiskali smo ljubko cerkvico Sv. Janeza Krstnika na Suhi. Cerkev je bila zgrajena v 15. stoletju. Zaradi arhitekture in notranje bogate poslikave je bila razglašena kot kulturni državni spomenik 1. razreda. Cerkvica nas je s svojo lepoto in ljubkostjo kar potegnila vase. Tu smo imeli sveto mašo.

Po končani sv maši in manjšem okrepčilu smo se odpeljali v Škofjo Loko. Škofja Loka je eno najstarejših slovenskih mest. Kraj so freisenški škofje poselili s podložniki iz Tirolske in drugih krajev. V srednjem veku je bilo tu razvito veliko različnih obrti. Obrtniki pa so bili povezani v cehe. Že tedaj je trajala vajeniška doba tri leta. Zelo je bila za tisti čas razvita tudi trgovina.

Obiskali smo škofjeloški grad, ki je v pisnih listinah prvič omenjen leta 1215. Grad je menjal več lastnikov, leta 1890 pa je prešel v last uršulink, ki so ustanovile dobro šolo za premožna dekleta iz različnih krajev naše tedanje domovine, šola je bila plačljiva. V mestu pa so ime-

le uršulinke brezplačno šolo za nepremožna dekleta. V gradu je sedaj muzej. Ogledali smo si najrazličnejše predmete, ki so jih naši predniki uporabljali za vsakdanje življenje. V kapeli so postavljeni tudi bogati oltarji, ki so jih rešili iz dražgoške cerkve. V muzeju je razstavljena restavrirana freska sv. Nedelje, katere original je v cerkvi v Crngrobu. Freska prikazuje dela in opravila, ki naj bi jih v nedeljo ne delali.

Po vodenem ogledu muzeja smo se odpeljali na odlično kosilo na Križno goro v gostišče PrBoštjan. Od tu je bil ob jasnem vremenu lep razgled na pod nami ležečo Škofjo Loko, Sorško polje, letališče Brnik, oddaljeno Ljubljano in Tunjice.

Po kosilu smo se podali v Crngrob, kjer stoji stara znamenita Marijina božjepotna cerkev »cerkev Marijinega oznanjenja« z mogočnim zvonikom s čebulasto kupolo. Začetki cerkve segajo v 13. stoletje. Znamenit je veliki oltar, ki je eden najlepših in največjih primerkov »zlatih oltarjev« pri nas. Znamenite so tudi stare orgle iz leta 1743, ki jih želijo obnoviti. Cerkev je postavljena v prelepo naravno okolje, obkrožena s travniki in polji. Tu smo imeli še litanije in smo lepo zaključili naše romanje.

V naši bližini smo si tako ogledali kar nekaj dragocenih biserov naše preteklosti, za katere se zanimajo turisti iz najrazličnejših koncev sveta, mi pa pogosto zanje žal ne vemo ali pa jih ne znamo dovolj ceniti.

Doživeli smo lepo in duhovno bogato romanje.

Marinka Gaberšek, Karitas Rakovnik

MISIJONSKA TOMBOLA

Ministranti so tudi letos organizirali misijonsko tombolo. Pod vodstvom vodje ministrantov Andraža Krnca je 8 ministrantov pridno prodajalo srečke že od konca septembra naprej. Trije ministranti, Rok Z., Luka D. in Rok B., so se pri prodaji srečk še prav posebej izkazali. Prodali so preko 1000 srečk in zbrali nekaj več kot 2000€.

Sredstva smo letos poslali naši laični misijonarki Poloni Dominik v Etiopijo, ki se je daru zelo razveselila. V pismu se za ta dar prav vsem lepo zahvaljuje. Za misijonsko tombolo smo letos zbrali nekaj več kot 200 nagrad. Glavna nagrada tombole je bila tudi letos gorsko kolo, ki jo je zadela naša veroučenka. Vsem dobrotnikom in sponzorjem se za vaše darove iskreno zahvaljujemo. Z njimi ste razveselil prenekatero družino in otroke, ki so se misijonske tombole udeležili. Hvala tudi vsem ministrantom za njihovo delo in njihovim voditeljem in nena-zadnje vam, dragi neimenovani podporniki tombole, ki z nakupom srečke vsako leto dvakratno razveseljujete ljudi, na tomboli in nato še v misijonu. Bog vam povrni.

Janez S. sdb

ZAHVALA ZA DAR OD MISIJONSKE TOMBOLE

Dragi Rakovničani!

Prisrčen pozdrav iz tople in raznolike Etiopije. Pogosto se vas spomnim. Kaplan Jure me je v misijonskem mesecu oktobru izjemno razveselil z novico, da ste se mene in moje Bosco Children ustanove še posebej spomnili in celo nagradili z dobičkom misijonske tombole. Navdalo me je z izrednim veseljem in ponosom, ne le zaradi prispevka, ki bo pripomogel k našemu delu z uličnimi otroki, temveč zaradi dejstva, da ste z menoj tudi po slovesnem prejemu misijonskega križa, januarja v rakovniški cerkvi. Misijonar kot laik lahko v obilici dogajanja daleč od doma in domačih, v obilici izzivov v misijonu naleti na občutke nemoči, zato je vaša gesta ob misijonski nedelji kot injekcija dodatne (po)moči in blagoslova ter veselja, da v svojem poslanstvu nisem sama. Da imam za sabo in ob sebi rakovniško občestvo, ki ga zastopam tukaj, v Etiopiji.

Don Bosko v Etiopiji rešuje mlade z ulic, kot je to počel pred skoraj 200 leti v Italiji. Vsako jutro gremo po otroke, jih pripeljemo v naš dom, kjer so deležni hrane, vode, učenja ... In tisti, ki želijo, ostanejo

z nami 3 leta, da pridobijo poklic. Tako imamo vseskozi do 100 otrok v skrbi, poleg tega pa je tu še tehnična šola in majhna kmetija. Jaz pomagam pri učenju, prvi pomoči, botrstvu, prostem času, ustvarjanju ... in najpomembnejše: sem z njimi, tako da me pogosto kličejo »mama« (po amharsko: enate). Skrb za te otroke, v tako popolni ustanovi kot je Bosco Children, stane do 1000 evrov na dan in res ni enostavno kriti vseh stroškov, vendar božja previdnost in Marija Pomočnica že več kot 10 let skrbijo, da so otroci preskrbljeni in da imajo prihodnost. Božja previdnost deluje tudi po Vaših rokah. Neskončna hvala.

Bog vam povrni vsak vaš dar in vsako misel, ki jo pošljete v naše kraje tistim, ki so pomoči potrebni.

Polona Dominik, laiška misijonarka

ODBOJKARSKI TURNIR NA POLJSKEM

Konec septembra smo se rakovniške odbojkarice skupaj s trenerjema in našim zvestim navijačem Juretom odpravili na turnir, ki je potekal na Poljskem. Udeležene so bile 4 države. V četrtek smo se skupaj odpeljali do dunajskega letališča, od koder smo leteli na Poljsko. Prispeli smo še sredi noči in se nato kar nekaj časa peljali do samostana, kjer smo prespali. Naslednji dan pa smo se odpravili na še daljšo pot do našega cilja. Po prihodu smo vse ekipe imele pozno kosilo. Kar kmalu zatem pa smo že začeli turnir.

Ker smo se dolgo vozili, je bilo tekem manj kot v prvotnem planu. Naslednji dan smo nadaljevale s turnirjem. Kar hitro smo se »poštekale« z drugo slovensko ekipo iz Logatca. Tekme so potekale ves dan. Nismo igrale najboljše, smo pa dale vse od sebe. Zvečer so gostitelji – Poljaki priredili zabavni večer. Na koncu smo bili vsi izčrpani in smo takoj zatem šli spat. Zadnji dan pa je sledil finale. Nato pa spet dolga pot nazaj do samostana ... tam smo spet prespali, nato pa smo šli naravnost na letališče. Ko smo prileteli na Dunaj, smo si vse zaželele, da bi na Poljskem ostale še kakšen dan več. Na poti domov smo v večini spale. Vsi smo uživali in spoznali koga novega.

Živa

KOSTANJEVANJE ZA ZBORE

V sredo, 23. 10., smo imeli otroški in mlajši mladinski pevski zbor tradicionalni kostanjev piknik. Ker je bilo lepo vreme, smo se zbrali ob kapelici na igrišču in skupaj s kaplanom Juretom zmolili malo skrajšani rožni venec, potem pa smo, ker je oktober Marijin mesec, zapeli še pesem Ti si moja gospa. Po molitvi so se nam pridružili še starši.

Neža S.

MOLITEV ZA MLADE – na Žalah, 1. novembra 2019

Že tradicionalno molitev za mlade, ki jo pripravijo v župniji Sv. Križa na Žalah, sem se udeležila drugič. Ob prazniku, polnem spominov in spokojnosti, se pozabimo poglobiti tudi sami vase, za kar pa je odlična priložnost molitev. Med mašo nas je nagovoril brat Luka Modic, ki je spregovoril o svetosti in o samem zaupanju v Jezusa, saj On sestavi našo življenjsko pogodbo, ki jo moramo samo podpisati. Sveto mašo so popestrile slavlilne in meditativne pesmi, h katerim smo se pridružili s prepevanjem. Ob koncu smo odnesli svečke na grobove rajnih in bili povabljeni, da poiščemo grob, na katerem ni nobene sveče ter zmolimo za pokojne. Večer se je zaključil ob pogostitvi in druženju. Bilo je lepo doživeti, ki mi bo ostalo še dolgo v spominu.

Neža Istenič

LE DANES

Moje življenje je le trenutek, minljiva ura,
 Moje življenje je en sam dan, ki mi uhaja in beži.
 Ti veš, o moj Bog: zato, da te ljubim, imam le danes.
 Oh, ljubim te, Jezus!
 Po tebi hrepeni moja duša.
 Ta dan ostani moja blaga opora.
 Pridi kraljevat v moje srce,
 daj mi svoj nasmeh – le za danes.
 Kaj potem, Gospod, če je prihodnost temna?
 Prositi te za jutri, oh, ne, tega ne zmorem.
 Ohrani moje srce čisto,
 pokrij me s svojo senco le za danes. /.../
 Ob tvojem Božjem srcu pozabljam vse, kar mine.
 Ni me več strah nočnih bojazni.
 Ah, daj mi, Jezus, v svojem srcu prostor le za danes. Amen.

sv. Terezija iz Lisieuxa, v Youcat, Molitvenik za mlade

8. november

BOGOMIR

Rodil se je okoli leta 1065 blizu mesta Soissons severovzhodno od Pariza. Oče in mati sta ga dobil pozno: veliko sta molila, da bi jima Bog naklonil srečo starševstva in še benediktince v samostanu Peronne sta prosila, naj skupaj z njima molijo v ta namen. Še pred rojstvom sta ga iz hvaležnosti zaobljubila Bogu in že v nežni mladosti sta ga izročila v vzgojo redovnikom. Bogomir je bil bister, nežno čuteč otrok, zlasti sočuten do bolnikov. Samostanski predstojnik mu je še zelo mlademu zaupal nego bolnikov, kasneje pa skrb za samostanska posestva.

Ko je dosegel primerno starost in ustrezno izobrazbo, je bil posvečen v duhovnika. Kmalu po posvečenju je odšel za opata Marijinega samostana v Nogentu. Tam so ga ljudje prisrčno sprejeli. Ubožci in gobavci iz vse dežel so trkali na njegova vrata, on pa jim je pomagal. Leta 1104 je moral opat Bogomir zapustiti mirni samostan, saj je bil izbran za škofa v Amiensu. Ko je leta 1106 požar upepelil skoraj vse mesto, je Bogomir razdal vse, kar je imel, da bi mesto zraslo še lepše. Toda ljudje so se izkazali za nehvaležne. S težavo je prenašal nehvaležnost. 8. novembra 1115 je umrl v samostanu blizu svojega rojstnega mesta Soissons.

12. november

JOZAFAT KUNČEVIČ

Rodil se je okoli leta 1580 v Vladimiru v Ukrajini. Po rodu je bil Belorus. Starši, ki so bili plemiškega rodu in pravoslavne vere, so mu pri krstu dali ime Joan (Ivan). Izučil se je za trgovca in je šel v mesto Vilno, kjer je prestopil k uniatom, katoličanom, ki obhajajo bogoslužje v vzhodnem obredu. Zahrepenel je po meniškem življenju in leta 1604 kot redovnik bazilijanec dobil ime Jozafat. Kmalu je postal diakon, leta 1609 pa je bil posvečen v duhovnika. Nekaj let je bil samostanski predstojnik. Ostra meniška pravila je izpolnjeval z vso resnostjo.

Ves čas je bil trdno prepričan, da je samo Katoliška cerkev v povezano-

sti z rimskim sedežem prava pot k Bogu. Leta 1617 je sprejel škofovsko posvečenje in postal nadškof-koadjutor (pomočnik), leto kasneje pa nadškof v Pocoku. Tudi v tej službi se je ostro pokoril in rad pomagal ubogim. Prizadeval si je za sožitje med pravoslavno in katoliško cerkvijo. Vedno pogosteje so mu grozili s smrtjo, saj je bilo ljudstvo zbegano od političnih zmed med pravoslavno in katoliško strujo. 12. novembra 1623 zjutraj so možje z meči in sekirami obkolili škofovsko hišo. Ko je odhajal iz svojega stanovanja, so planili nanj in ga umorili.

26. november

JANEZ BERHAMNS

Doma je bil iz Belgije in je izšel iz družine preprostega čevljarja, ki so ga vsi spoštovali zaradi njegove izredne poštenosti. Janez se je rodil 13. marca 1599 v belgijskem mestu Diest. Poslali so ga v šole, toda ko je zbolela mati, je že kazalo, da bo moral šole pustiti. Tedaj sta mu priskočili na pomoč dve teti redovnici, da je lahko nadaljeval šolanje in po končani gimnaziji vstopil k jezuitom na domačem Flamskem. Po dveh letih je šel v Rim na študij filozofije.

V njem je bilo nekaj posebnega – to je bila skrivnost njegove globoke vere, njegovega skritega življenja z Bogom: njegovi sošolci so to pri njem podzavestno čutili. Ugasnil pa je mirno, medtem ko so njegovi redovni bratje ob njegovi postelji molili. Bil je 13. avgusta 1621 zjutraj, preden se je začela šola. Janez takrat še ni dopolnil 22 let. Glas o njegovi svetosti se je razširil takoj po njegovi smrti. Zaradi razpusta jezuitskega reda leta 1773 je bil razglašen za blaženega šele leta 1863, za svetnika pa 15. januarja 1888, skupaj z redovnicima sobratoma Alfonzom Rodrigezom in Petrom Klaverjem.

DOBRO IZ VSAKEGA SRCA

DOBRODELNA AKCIJA ŽUPNIJSKE KARITAS
KLIC DOBROTE 2019

Slovenski pregovor pravi: »Česar polno je srce, to usta govore.« Ta rek je nastal iz evangeljskega.

Jezus želi poudariti, da je srce kot središče človeka ključnega pomena za naše ravnanje in govorjenje. Jezusa so izzvali farizeji in pismouki, ki so se do potankosti držali zunanjih znamenj, npr. obrednega umivanja rok, ki pa nima svoje vrednosti, če to dejanje ni izraz človekovega srca.

Kaj pomaga dajati velik poudarek na zunanosti in ugledu, če se pozablja na čistost srca. Če želimo, da bodo naše besede in dejanja drugega nagovorile, moramo skrbeti, da naše srce ni prazno.

Za svetnike velja, da so se odlikovali prav s skladnostjo med besedami in dejanji. Kar so učili, so tudi živeli. Tako je bl. A. M. Slomšek vabil mlade: »Hočeš srečno živeti – uči se za žlahtno srce skrbeti.« Slomšek mladim tudi kaže pot, kako skrbeti za žlahtno srce: »Iz srca vsako jutro pozdravi Boga in izroči mu svoje srčne želje. Vsak večer Boga srčno zahvali za vse, kar si prejel. Ves dan naj bodo pri delu tvoje roke, pri Bogu pa tvoje srce, in srečno bo tvoje življenje.«

Kdor sprejme povabilo Božje ljubezni, se tej ljubezni odpre in pusti, da ga prerodi, ta postane Jezusov učenec. S tem pa postane sposoben, da s to ljubeznijo prihaja naproti drugim. Če se podajam na pot k drugemu z ljubeznijo, s srcem, se lahko dotaknem src tistih, h katerim sem poslan.

Ne pozabimo besed sv. Matere Terezije, ko pravi: »Sad ljubezni je služenje!«

Letošnje geslo za teden Karitas »Dobro iz vsakega srca« želi sporočiti vsakemu, da se v našem srcu rodi ljubezen, ki potem postane konkretna in se udejanji v naši pozornosti do bližnjih, ki so potrebni naše pomoči.

Papež Frančišek pravi, da je edina revolucija, ki lahko spremeni svet, »revolucija služenja«, ki nas dela ljudi za druge. Vsak od nas lahko prispeva svoj delež k temu, da bo ta svet postal drugačen, bolj prežet z ljubeznijo in služenjem.

Takih ljudi potrebuje ta svet, da je skozi njihovo življenje vidno srce in čut za drugega, najsi bo v krogu domačih, prijateljev znancev ali pa na delovnem mestu, v naših družinah, župnijah, v javnem in političnem življenju.

Takih ljudi potrebuje ta svet, da s svojim zgledom dobrote in služnja odpirajo srca ljudi okoli sebe. Želim si, da bi vedno bolj postajali ljudje srca, ljudje, ki si znamo vzeti čas za tišino, ki nas vodi v pogovor z Bogom, kjer doživljamo, kako smo ljubljani.

Naš odgovor na to ljubezen pa postaja odločitev, da prejeta ljubezen po svojih močeh delimo naprej. S tem pa v ta svet prinašamo upanje. Kajti po dejanjih, ki so sad srca, po dejanjih ljubezni in dobrote, se poraja drugačen svet – svet, ki je zaznamovan z ljubeznijo, spoštovanjem, sočutjem in zavestjo, da je to edina pot k resnični sreči in miru.

Spet je blizu advent in upamo, da lahko v naši župniji, v naši skupnosti, kjer bivamo in delujemo, zaupamo v Božjo ljubezen in dobroto, da širimo upanje in solidarnost tudi med tiste, ki so v stiski. Verjamem, da smo živa župnija in da znamo poskrbeti za naše bližnje.

Celoletno zbiranje prispevkov je namenjeno za pomoč ljudem v stiski, žal se število pomoči potrebnih ne manjša. Pomoč ljudem združujemo s paketi pomoči EU.

S sredstvi karitativne dobrodelne adventne akcije želimo tudi letos pomagati družinam in posameznikom v stiski v naši župniji, zato bo:

V NEDELJO, 17. novembra 2019, PRED SVETIMI MAŠAMI

možnost darovanja (hrana, denarni prispevki ...) pred vhodi v cerkev Marije Pomočnice na Rakovniku.

Če želite darovati ozimnico, nam sporočite in pridemo iskat tudi na vaš dom (pustite sporočilo, naslov in kaj in koliko želite darovati – v sprejemnici župnišča med tednom).

Za »odprte roke in srce« v dobrodelni nabirki Karitas se zahvaljujemo vsem dobrotnikom, samo z darovi in prostovoljnim delom skozi celo leto pomagamo našim bližnjim. Za vsak vaš dar iskren: Bog povrni!

Dobrodelni koncert **KLIC DOBROTE**, bo v sredo, 27. novembra 2019, ob 20.00 uri, z neposrednim prenosom na 1. programu TV SLO, Radiu Slovenija in Radiu Ognjišče. V času koncerta in tudi še ves december se bodo zbirala sredstva za pomoč slovenskim družinam v stiski.

VABILO:

Vabljeni na pletenje adventnih venčkov v tednu pred 1. adventno nedeljo od ponedeljka, 25. 11. 2019, do petka, 30. 11. 2019, čez cel dan v prostoru pod cerkvijo, da se spletejo venčki in prijateljstva in izmenjuje znanje pletenja in krašenja venčkov. Vabljeni posamezniki in skupine. Priporočamo se za okraske, ki se vpletajo v venčke (pentlje, storžke, okrasne kroglice ipd). Venčki bodo na razpolago na 1. adventno nedeljo, darovi za venčke so namenjeni za ljudi v stiski preko župnijske Karitas, delno za potrebe župnije.

VABILO ZA STAREJŠE, BOLNE:

vabljeni v soboto, 7. decembra 2019, ob 9.00 k sveti maši :
(spremenjena ura sobotne svete maše: ob 9.00)

Špet je leto naokrog, pa smo dočakali konec cerkvenega leta in smo tik pred adventnim časom, ko se pripravljamo na rojstvo Jezusa in na naš najbolj družinski praznik – Božič.

Vedno se vsi lahko obrnemo na naša Marijo Pomočnico, ki nam v vseh situacijah stoji ob strani.

Prav prisrčno Vas vabimo v soboto, 7. decembra 2019, ob 9.00 k sveti maši, da se bomo skupaj zahvalili za življenje, za vse prejete darove in tudi za vse preizkušnje. Pred mašo bo možnost za sv. spoved, med mašo pa bo tudi bolniško maziljenje.

Res prisrčno vabljeni, vedno smo veseli vsakega posebej. Kdor zaradi bolezni ali starosti ne more priti, naj sporoči v župnišče tel. 059 339100, da vas bo duhovnik pred božičem obiskal na domu.

Želimo vam lepe prihajajoče praznike in zaupanja v Božjo navzočnost in usmiljenje!

Za ŽK Rakovnik: Judita Petelin

ŽUPNIJSKA KARITAS RAKOVNIK, Rakovniška 6, Ljubljana
Dežurstvo v novembru: četrtek, 14. 11. 2019, od 16.30 do 19.00.
TRR: 02058-0253398959 NLB. Hvala za vsak dar.

RAZVEDRILO

VOZNIŠKI IZPIT – Blondinka se je zaletela v drugi avto. Voznik jo jezen vpraša: »Ali ste sploh delali vozniški izpit?« – Ona energično odgovori: »Večkrat že kot vi.«

PRILAGODITEV IN USKLADITEV URNIKA SVETIH MAŠ

Vžupnijski cerkvi Marije Pomočnice na Rakovniku s 1. decembrom 2019 spreminjamo urnik maš tako, da bo jutranja maša vedno ob 7.30 (to je: ob delavnikih, sobotah, nedeljah in praznikih). Sv. maše ob 7.00 ne bo več. Kadar je sveta maša dopoldne, je vedno ob isti uri, ob 9.00 (to je: ob sobotah, nedeljah, praznikih, 24. v mesecu). Sv. maše ob 10.00 ne bo več. Ko je na sporedu druga dopoldanska maša bo tudi poslej vedno ob istem času, ob 10.30 (to je: nedelja, zapovedani praznik oz. praznik med tednom, ki je dela prost dan). Večerna maša ostaja kot doslej, vedno ob 18.30 (to je: ob delavnikih, sobotah, nedeljah in praznikih). Ob romarskih shodih in na zadnjo nedeljo v nekaterih mesecih ostaja tudi maša ob 15.00.

KAJ JE TOREJ SPREMENJENO:

- jutranja maša ob delavnikih in sobotah za pol ure pozneje, ob 7.30
- dopoldanska maša, ki je bila doslej ob 10.00 uri, se poenoti z nedeljo in prazniki, da je vedno ob 9.00.

RAZLOG: Poenotenost in večja jasnost urnika maš. S pomikom urnika jutranje maše bodo sobratje salezijanske skupnosti lahko vsi skupaj opravljali jutranje molitve, kar je ena temeljnih zahtev redovniškega življenja v skupnosti. S tem na kakovosti pridobi tudi celotna župnijska skupnost, kajti dobri pastirji so lahko tisti, ki se najprej sami napajajo ob studencih Žive vode (molitev in premišljevanje Božje besede).

URNIK NA KRATKO:

zgodnja jutranja maša – ob delavnikih in praznikih, ki niso dela prosti dnevi: vedno ob 6.00.

jutranja maša: VSAK DAN ob 7.30.

dopoldanska maša: ko je na sporedu, vedno ob 9.00.

druga dopoldanska maša: ko je na sporedu, vedno ob 10.30.

večerna maša: VSAK DAN ob 18.30.

romarska maša: ko je na sporedu, vedno ob 15.00.

URNIK V TABELI:

	6.00	7.30	9.00	10.30	18.30
PON	DA	DA	---	---	DA
TOR	DA	DA	---	---	DA
SRE	DA	DA	---	---	DA
ČET	DA	DA	---	---	DA
PET	DA	DA	---	---	DA
SOB	---	DA	DA	---	DA
NED in PRAZNIK med tednom (zapovedani; dela prost dan)	---	DA	DA	DA	DA
PRAZNIK med tednom, ko NI dela prost dan	DA	DA	DA	---	DA
24. v mesecu, ko je med tednom	DA	DA	DA	---	DA

PRILAGODITEV OZ. NOVI RAZPORED ZAČNE VELJATI NA PRVO ADVENTNO NEDELJO, 1. DECEMBRA 2019.

Do takrat velja sedanji urnik.

To prilagoditev in uskladitev je 3. 9. 2019 na 39. seji soglasno sprejel in potrdil Župnijski pastoralni svet.

Hvala za vaše razumevanje.

Miroslav Simončič, župnik

Marjan Lamovšek, ravnatelj salezijanske skupnosti

KOLENDAR:

NOVEMBER 2019

- PET, 1. 11.: VSI SVETI; popoldne obisk grobov; ob 17.00 molitev rožnih vencev za naše rajne; ob 20.00 molitev za ljubljanske mlade na Žalah.
- SOB, 2. 11.: spomin vseh vernih rajnih.
- NED, 3. 11.: 31. nedelja med letom – zahvalna nedelja; sv. maše ob 7.30, 9.00, 10.30 in 18.30.
- PON, 4. 11.: ob 19.00 katehetski odbor; ob 19.15 skupina za žene.
- TOR, 5. 11.: po večerni sv. maši v hiši kapeli molitev za vse, ki so v stiski; ob 19.30 v rakovniškem gradu Srečanje z Bogom – kateheza za mlade nad 18 let – tema: Kaj imata skupnega spolnost in evharistija?
- SRE, 6. 11.: ob 19.00 sestanek staršev veroučencev 4. razreda; ob 20.00 pevski zbor Glas veselja; ob 20.00 srečanje mentorjev SMC-ja.
- ČET, 7. 11.: uro pred sv. mašo molitev pred Najsvetejšim za duhovne poklice, družine in domovino; ob 19.30 mladinski gost: Teja Sulejmanović: Izkušnja misijonskega prostovoljstva.
- SOB, 9. 11.: izlet družin ministrantov in pevcev.
- NED, 10. 11.: 32. nedelja med letom; sv. maše ob 7.30, 9.00, 10.30 in 18.30; pri sv. maši ob 10.30 sodelujejo skavti; ob 15.00 Vera in luč; ob 19.30 koncert Zale in Blaža Podobnika.
- PON, 11. 11.: ob 19.00 Karitas; ob 20.00 seja župnijskega pastoralnega sveta.

- TOR, 12. 11.: ob 9.00 srečanje starejših Rakovnik; po večerni maši molitev v hišni kapeli za vse v stiski; ob 19.00 sestanek staršev veroučencev 8. razreda; ob 20.00 zakonska skupina DiŽ; ob 19.00 Odložite bremena srca.
- SRE, 13. 11.: ob 19.00 sestanek staršev veroučencev 1. razreda;
- ČET, 14. 11.: uro pred sv. mašo molitev pred Najsvetejšim za duhovne poklice, družine in domovino; ob 19.30 večer SKG s pevko Tiano.
- PET, 15. 11.: ob 17.00 priprava na krst; ob 19.30 mladinska sv. maša.
- PET, 15. 11. do NED, 17. 11.: duhovne vaje za otroke od 4. do 7. r. OŠ v Želimljem;
- NED, 17. 11.:33. nedelja med letom; sv. maše ob 7.30, 9.00, 10.30 in 18.30; ob 19.00 skupina za pare; Karitas zbira darove.
- PON, 18. 11. do NED, 24. 11.: teden zaporov.
- PON, 18. 11.: ob 20.00 zakonska skupina SZR.
- TOR, 19. 11.: ob 17.00 predavanje Učne težave pri matematiki in opisemenjevanju v osnovni šoli – kako jih prepoznati in se soočiti z njimi (Blažka Strmšnik univ. dip. defekt. in dr. Marija Kavkler); po večerni maši molitev v hišni kapeli za vse v stiski; ob 19.00 Odložite bremena srca; ob 19.30 biblična skupina.
- SRE, 20. 11.: ob 19.00 sestanek staršev veroučencev 2. razreda; ob 20.00 Glas veselja.
- ČET, 21. 11.: uro pred sv. mašo molitev pred Najsvetejšim za duhovne poklice, družine in domovino.
- PET, 22. 11. do SOB, 23. 11.: vikend otroškega pevskega zbora.
- PET, 22. 11. do NED, 24. 11.: duhovne vaje za otroke od 7. do 9. r. OŠ v Želimljem.
- NED, 24. 11.: Kristus kralj veselja; sv. maše ob 7.30, 9.00, 10.30 in 18.30; na Viču ob 16.00 dekanijsko srečanje ŽPS-jev; ob 15.00 košarkarski turnir v SMC-ju.
- PON, 25. 11. do PET, 29. 11.: pletenje adventnih vencev v prostorih pod cerkvijo.

- PON, 25. 11. do NED, 1. 12.: teden Karitas.
- TOR, 26. 11.: po večerni sv. maši molitev v hišni kapeli za vse, ki trpijo; ob 19.30 sestanek staršev veroučencev 3. razreda; ob 19.00 Odložite bremena srca.
- SRE, 27. 11.: ob 19.00 sestanek staršev veroučencev 7. razreda.
- ČET, 28. 11.: uro pred sv. mašo molitev pred Najsvetejšim za duhovne poklice, družine in domovino.
- SOB, 30. 11. adventni oratorij (izdelovanje adventnih vencev za otroke) od 9.00 do 13.00.

DECEMBER 2019

- NED, 1. 12.:** 1. adventna nedelja; sv. maše ob 7.30, 9.00, 10.30 in 18.30; pri sv. maši ob 10.30 predstavitev letošnjih birmancev.
- PON, 2. 12.: ob 19.00 katehetski odbor; ob 19.15 skupina za žene.
- TOR, 3. 12.: po večerni sv. maši v hiši kapeli molitev za vse, ki so v stiski; ob 19.30: srečanje z Bogom – kateheza za mlade nad 18 let – tema: (Ne)usmiljena ljubezen.
- ČET, 5. 12.: ob 16.30 MIKLAVŽEVANJE za otroke v cerkvi.
- PET, 6. 12. do NED, 8. 12.: duhovne vaje za srednješolce v Želimljem.
- PET, 6. 12.: prvi petek; posvetitev Jezusovemu Srcu; obisk bolnikov in starejših na domu.
- SOB, 7. 12.: prva sobota in posvetitev Marijinemu Srcu; ob 9.00 srečanje za starejše v cerkvi.
- NED, 8. 12.:** praznik Marijinega brezmadežnega spočetja – Brezmadežna; sv. maše ob 7.30, 9.00, 10.30 in 18.30; pri sv. maši ob 10.30 sodeluje ljubiteljski program Glasbene šole Rakovnik; ob 15.00 Vera in luč.
- PON, 9. 12.: ob 19.00 Karitas; ob 20.00 seja župnijskega pastoralnega sveta.
- PON, 9. 12. do PET, 13. 12.: spoved veroučencev.

V CERKVI POZDRAVLJAMO NOVE ČLANE:

Lev Trobec
Terezija Demšar

Čestitamo, da so bili potrjeni pred Bogom.

V VEČNOST SO SE PRESELILI:

Janez Ambrožič, 1920
Jožica Ilić, 1937
Ana Kadunc, 1933
Marija Kočevar, 1922
Alojzija Barle, 1942
Janez Dimic, 1941

SVETO PISMO **YouVersion**

Brezplačno Sveto pismo za tvoj telefon, tablico ali računalnik

bit.ly/svetopismoapp

SVETOPISEMSKA DRUŽBA SLOVENIJE

ON
KRALJ PRIHAJA
adventne duhovne vaje

Majenov dom ✠
ŽELIMLJE

4. do 7. razred OŠ:
15. do 16. 11.

7. do 9. razred OŠ:
22. do 24. 11.

srednješolci:
6. do 8. 12.

ministranti:
13. do 15. 12.

PRIJAVE
<http://md.zelimje.si>

UČNE TEŽAVE PRI MATEMATIKI IN BRANJU/PISANJU V PRVI TRIADI OSNOVNE ŠOLE

**KAKO
JIH PREPOZNATI
IN SE SOOČITI
Z NJIMI?**

Kaj se skriva za učnimi težavami?
Zakaj se eni z lahkoto naučitjo
brati in pisati in drugi ne?
Kako je s težavami pri matematiki?

KDAJ: 19. 11. 2019 ob 17.00

KJE: dvorana župnišča LJ Rakovnik

**KDO: dr. Marija Kavkler
in logopedinja Blažka Jurček Strmšnik**

Programi Salezijanskega mladinskega centra Rakovnik podpirajo

MLADINSKA GLEDALIŠKA SKUPINA

Vabimo nove člane, da se nam pridružijo!

Ali se želiš preizkusiti v vlogi
igralca/scenografa/kostumografa/prišepetovalca/tehnika ...?

Če te zanima karkoli od naštetega, pa si še nikoli nisi upal
narediti prvega koraka, potem je zdaj pravi čas, da se nam
pridružiš.

Za koga? Za mlade od 9. razreda OŠ do konca fakultete.

Prijave: rakovnik.si/gledaliska-skupina-za-mlade/

Več informacij na kultura@rakovnik.si

ADVENTNI ORATORIJ V SMC RAKOVNIK

Program:

petje

molitev

adventna
zgodba

izdelava
adventnih
vencev

igra

palačinke

Delavnica za starše:

gostja s. Emanuela Žerdin - medgeneracijsko sožitje v družini

sobota, 1. dec 2019 od 9h do 13h
vabljeni otroci in starši, program bo za vse

Programne Salezijanskega mladinskega centra Rakovnik podpirajo

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA RAZVOJ ČISTARNE
INOVACIJSKEGA INOVACIJSKEGA
SLOVENIJSKEGA GOVEDARSKA INOVACIJSKEGA

Darj Boštinčič mladičevski
SLOVENIJA

GRATIA DIE
ostre DONATORJE
IN PROSTOVOLJCE

Mov iT

DOBROTA **ZMAGUJE**

MIKLAVŽ PRIHAJA

5.12. 2019 OB 16.30 V CERKVI NA RAKOVNIKU

**SVOJA DOBRA DELA NAPIŠI NA LIST
IN JIH PRINESI MIKLAVŽU ZA ZLATO KNJIGO.**

Vstopnice dobite od 24.11.
v sprejemnici Majcnove hiše.
Prispevek za Miklavževo blagajno: 4€.

Programi Salezijanskega mladinskega centra Rakovnik podpirajo

Glasilo izdaja Župnija Rakovnik
Odgovorni: Mirko Simončič – lektorirala: Tadeja Klun Lenarčič – prelom: Vito Lojkr

*Velika znota bi bila samo
na svetnike se zanašati,
Boga pa pozabiti.
Svetniki niso vsemogočni,
le Bog nam pomaga
po njih prošnjah.*

bl. Anton Martin Slomšek

DON BOSKO

ŽUPNIJSKI URAD LJUBLJANA RAKOVNIK
RAKOVNIŠKA ULICA 6, 1108 LJUBLJANA

TEL: 059 339 110, N.C. 059 339 100
WWW.RAKOVNIK.SI

ZUPNIJA.RAKOVNIK@SALVE.SI
SMC.RAKOVNIK@SALVE.SI

**Župnijska Karitas
Rakovnik**

Dežurstvo v novembru:
četrtek, 14. 11. 2019,
od 16.30 do 19.00.
TRR: 02058-0253398959
NLB.

Hvala za vsak dar.

Raporeditev sv. maš
sv. maša: PON do PET:
ostaja ob 6.00
sv. maša: PON, TOR, SRE,
ČET, PET, SOB, NED, pra-
znik: se poenoti na 7.30
večerna sv. maša : ob 18.30
dopoldanska sv. maša – so-
bota, nedelja, praznik, 24. v
meseču: se poenoti na 9.00
druga dopoldanska sv.
maša (nedelja; praznik, ki
je dela prost dan):
ostaja ob 10.30

Dekanijsko srečanje ŽPS:
24. november 2019 ob 15.00 na Viču